

30 DE POVEȘTI DESPRE ANIMALE

VOLUM DE POVEȘTI

BILINGV
ROMÂN-ENGLEZ

De ce are ursul coada scurtă? / Why Does the Bear Have a Short Tail?	3
Cei trei purceluși și lupul / The Three Little Pigs and the Wolf	4
Lupul și vulpea / The Wolf and the Fox	5
Vipera, broaștele și șarpele / The Viper, the Frogs and the Snake	6
Vulpea și anghilele / The Fox and the Eels	7
Calul și lupul / The Horse and the Wolf	8
De ce se spală pisoiul după mâncare / Why Do Cats Wash Up After They Eat	9
Vulpița fără coadă / The Tailless Foc	10
Câinele cu clopoțel / The Dog with the Bell	11
Războiul dintre înaripate și patrupede / The War Between the Winged Creatures and the Four-legged Beasts	12
Cei doi măgăruși / The Two Donkeys	13
Cocorul cel înțelept / The Wise Crane	14
Cocoșul și vulpea / The Rooster and the Fox	15
Pantera și bivolul / The Panther and the Buffalo	16
De ce se uită găinile în sus când beau apă / Why Do Chickens Look up When They Drink	17
Este adevărat! / It Is True!	18
Găinușa și vulpea / The Hen and the Fox	19
Lupul și cei trei purceluși / The Wolf and the Three Little Pigs	20
Vulpea Vicleana și micul cocoș / Sly the Fox and the Little Rooster	21
Păunul și curcanul / The Peacock and the Turkey	22
Vulpea și țapul / The Fox and the Billy Goat	23
Albinele și bondarii la judecătorie / The Bees and the Bumblebees Go to Court	24
Leul și iepurele cel isteț / The Lion and the Clever Rabbit	25
Întrecerea dintre crap și vulpe / The Race Between the Carp and the Fox	26
Boul și broscoiul / The Ox and the Frog	27
Broasca țestoasă și vulpea / The Turtle and the Fox	28
Ogarul și iepurele / The Hound and the Rabbit	29
Privighetoarea și bufnița / The Nightingale and the Owl	30
Iepurele-judecător / The Rabbit Plays Judge	31
Nunta domnișoarei vulpi / Miss Fox's Wedding	32

Copyright © Editura Aquila, 2019

Toate drepturile asupra ediției de față sunt rezervate exclusiv Editurii Aquila.
Reproducerea parțială sau integrală a textului sau a imaginilor acestei ediții
pe orice suport fără acordul prealabil scris al Editurii Aquila
este interzisă și va fi sancționată conform legislației în vigoare.

ISBN: 978-973-714-807-0

Descrierea CIP este disponibilă la
Biblioteca Națională a României.

Ilustrator: Alexandru Stănescu
Traducere și adaptare texte: Claudia Guiu
Tehnoredactare: Image Impact
Copertă: 2head.ro
Director editorial: Diana Tăutan

Editor:

Editura Aquila
Oradea, Str. Americii 41
www.aquilashop.ro

 facebook.com/edituraaquilalogistic

 [YouTube](http://bit.ly/2BX3m2o) <http://bit.ly/2BX3m2o>

Printed in Hungary, General Nyomda Kft., Szeged

Comenzi online: www.aquilashop.ro
Comenzi prin mail: magazin@edituraaquila93.ro
Comenzi telefonice: 0359-402.343

Cândva, demult, pe când avea ursul coada lungă, se întâlni într-o zi cu vulpea, care ducea în spate un sac plin cu pești.

— Ia spune, cumăträ vulpe, de unde ai făcut rost de atâtă pește? întrebă ursul.

Vulpea furase peștii, însă ursului îi spuse că îi pescuise în lacul înghețat.

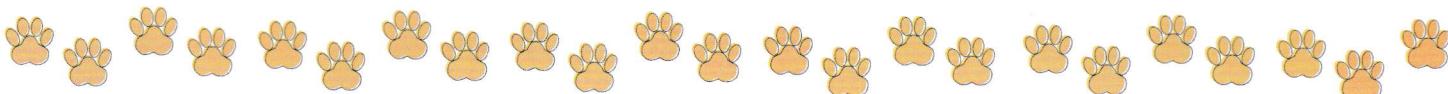
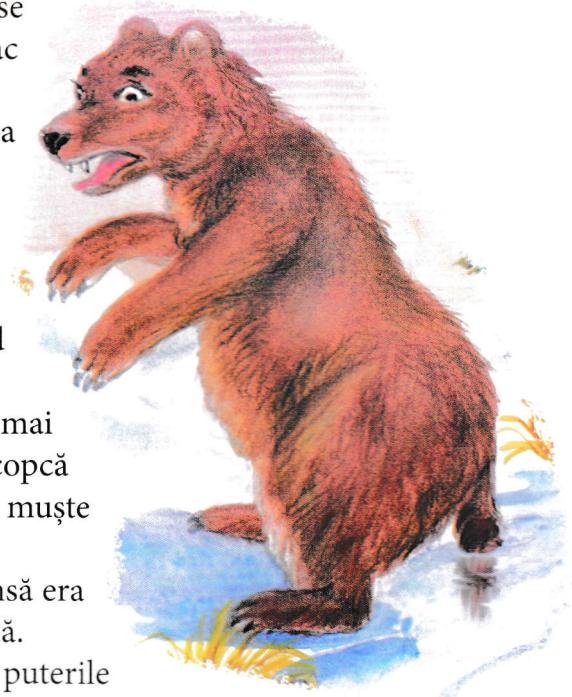
— E simplu, îi explică ea ursului. Nu trebuie decât să faci o gaură în gheață și să îți vâri coada în ea. Iar când peștii vor mușca, nu îți rămâne decât să îi tragi afară.

Ursului îi era tare foame, aşa că se gândi să încerce cât mai repede metoda de pescuit a vulpii. Se duse la baltă, făcu o copcă și își vâri coada în apa rece ca gheață. Așteptă răbdător să muște peștele, dar nu reuși să prindă niciunul.

Când se sătură de pescuit, încercă să își scoată coada, însă era prea târziu. Coada îi înghețase bocnă și era prinsă în gheață.

Începu ursul să tragă, dar fără niciun rezultat. Își adună puterile și trase atât de tare de coadă, încât aceasta se rupse și niciodată nu îi mai crescă la loc.

De atunci are ursul coada scurtă.

Why Does the Bear Have a Short Tail?

Once upon a time, back when the bear had a long tail, he ran into the fox, who was carrying a huge bag of fish on her back.

“Tell me, pal, where did you get all this fish?” asked the bear.

The fox had stolen the fish, but she told the bear she had caught them in the frozen lake.

“It’s easy,” she said to the bear. “All you have to do is cut a hole in the ice and stick your tail in it. And when the fish bite on your tail, you just pull them out.”

The bear was so hungry, he thought he should try the fox’s fishing method as soon as he could. So he went to the lake, cut a hole in the ice and stuck his tail in the ice cold water. He waited and waited for the fish to bite, but he didn’t catch any.

When he got tired of fishing, he tried to pull his tail out, but it was too late. His tail had frozen and was caught in the ice.

He started pulling, but to no avail. He pulled once, with all his might, and the tail broke, never to grow back again. Ever since that day, the bear has had a short tail.

— Mulțumim frumos, ar fi tare bine! Vino după noi mâine la ora șase, se încovără cei trei frățiori.

A doua zi lupul sosi foarte punctual, dar purcelușii plecaseră fără el, cu mult timp înainte, și se întorseră deja cu traistele pline cu morcovi.

Atunci lupul veni cu altă idee:

— Am descoperit la ferma Negru un măr plin cu mere coapte și zemoase. Vreți să vi-l arăt?

— Mulțumim, bineînțeles! se încovără purcelușii. Vino după noi mâine la ora șase.

De data aceasta lupul nu se mai lăsa păcălit: a doua zi la ora cinci se duse în livada unde se afla mărul și, după cum își imaginase, purcelușii erau deja în pom.

— Ai avut dreptate, lupule! Într-adevăr, sunt foarte bune merele acestea. Uite, gustă-le și tu! strigăra purcelușii și începură să arunce cu mere în el, până reușiră să îl pună pe fugă.

The Three Little Pigs and the Wolf

The big bad wolf wanted to catch the three little pigs living in the brick house. So he thought he would trick them. He knocked on their door and called to them in a friendly voice:

“Hello, dear neighbors! Wouldn’t you like to snack on some sweet garden carrots?”

“Oh, yes! Where are they?” asked the little pigs.

“At the White farm. If you’d like, I can show you the way tomorrow,” said the wolf.

“Thank you very much, that would be nice! Come get us tomorrow at six,” said the three brothers.

The next day at six sharp, the wolf showed up at the house, but the little pigs had gone to the farm without him and had already returned with their bags full of carrots.

Then the wolf came up with another trick:

“There’s an apple tree full of ripe and juicy apples at the Black farm. Would you like me to show it to you?”

“Of course, thank you!” said the little pigs. “Come and get us tomorrow at six.”

But this time the wolf didn’t fall for their trap: the next day at five he went to the farm and, as he had thought, the little pigs were already in the tree.

“You were right! These apples are very good! Here, have a taste!” they shouted, and started throwing apples at the wolf, chasing him away.

Lupul și vulpea

O data, demult, lupul o angaja pe vulpe ca servitoare. Îi era greu vulpii să își suporte stăpânul, dar acesta era mult mai puternic decât ea, aşa că nu avea de ales decât să îndure. Adesea lupul o trimitea pe vulpe după de-ale gurii. Atunci vulpea mergea și ba fura o oaie din turmă, ba omleta oamenilor, pusă la răcit pe pervaz, ba o găină din ogradă. Dar de fiecare dată avea grija să nu o vadă nimeni.

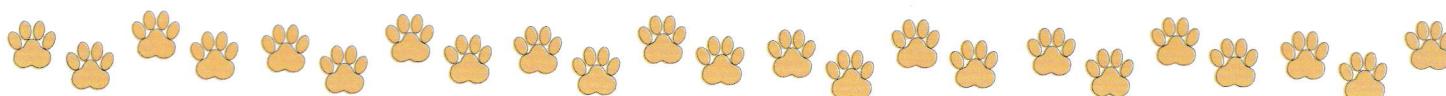
Într-o zi i-a spus lupul vulpii:

— Cumătră vulpe, adu-mi ceva de mâncare sau te înghit pe tine!

— Este aici, în apropiere, o pivniță plină cu tot felul de bunătăți! i-a propus vulpea.

— În regulă, să mergem! a spus lupul.

Printr-o spărtură mică se strecură în pivnița care, într-adevăr, era plină de bunătăți care mai de care: şunculiță, cârnați, brânză. Lupul lacom se aruncă imediat asupra bucătelor, pe când vulpea cea precaută tot intra și ieșea prin spărtură. Lupul, disprețuitor, o luă peste picior pe vulpea care nu apuca să mănânce nimic. Dar deodată în ușa pivniței apără gospodarul, care auzise zgomote ciudate venind dincolo. Vulpea, care era aproape de spărtură, o și tuli afară, pe când lupul cu burta plină rămase înăuntru și își primi porția din partea gospodarului.

The Wolf and the Fox

A long time ago, the wolf hired the fox as his servant. It wasn't easy for the fox to put up with her master, but he was much stronger than her, so she had no choice but to tolerate him. Often the wolf would send her to get food. The fox would go out and steal a sheep from the flock, or the humans' omelet left to cool on the windowsill, or a chicken from the yard. But every time she was very careful not to be seen.

One day the wolf said to the fox again:

“Fox, go get me something to eat, or I'm going to wolf you down!”

“There is a cellar nearby, stocked with all kinds of goodies!” suggested the fox.

“All right, let's go!” said the wolf.

They crept in through a small crack and saw that the cellar was, indeed, full of all kinds of delicious treats: ham, sausages, cheese. The gluttonous wolf started gobbling up the food as soon as he got in, while the cautious fox kept going in and out through the crack. The wolf started making fun of the fox, who wouldn't eat a thing.

But suddenly the master of the house appeared in the door of the cellar, having heard some strange noises coming from within. The fox, who was close to the crack, cut and ran, while the wolf, with his big, full belly, remained inside and got what was coming to him from the master of the house.

Vipera, broaștele și șarpele

Pe vremuri, vipera obișnuia să bea apă din izvorul despre care șarpele declara cu toată convingerea că îi aparține lui. Din pricina aceasta, cele două lighioane se certau fără încetare. Nu reușeau să stabilească al cui este izvorul, pentru că amândouă își revendicau dreptul de proprietate. Situația s-a tot înrăutățit, până când cele două animale și-au declarat război una alteia.

Când au aflat broaștele din împrejurimi, care sunt dușmani declarați ai șerpilor de când lumea, au afirmat imediat că sunt de partea viperei.

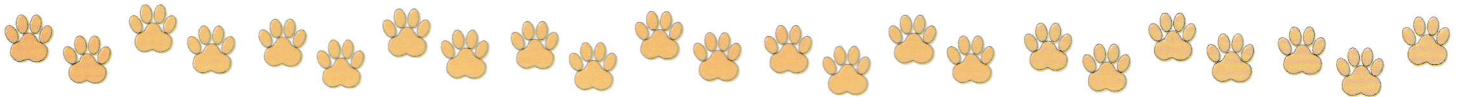
A venit și momentul înfruntării finale. Cei doi dușmani – șarpele și viperă – stăteau față în față. Broaștele, pentru că la altceva nu se pricepeau, începură încă din zori să orăcăie cât le țineau puterile.

— Oac! Oac! strigă ele. Era modul lor de a încerca să o ajute pe viperă.

În cele din urmă viperă câștigă bătălia, iar broaștele se încolonară înaintea ei, ca să-și primească răsplata binemeritată pentru ajutorul acordat.

La care viperă începu să sâsâie cât putu de tare.

— Sssssss! După cum vedeti, stimate broaște, vă plătesc în același mod în care m-ați ajutat și voi pe mine!

The Viper, the Frogs and the Snake

Back in the day, the viper would drink water from the spring the snake adamantly declared to be his own. Because of this, the two animals were constantly fighting. They couldn't decide who the spring belonged to, because both claimed ownership rights. Things went from bad to worse, until, in the end, the two declared war against each other.

Hearing this, the neighborhood frogs, who had been archenemies of the snake since the dawn of time, immediately sided with the viper.

Then came the moment of the final confrontation. The two enemies – the snake and the viper – faced each other. The frogs did the one thing they knew: they started croaking as loudly as they could, from the break of dawn.

“Ribbit! Ribbit!” they said. It was their way of trying to help the viper.

Eventually, the viper won the battle and the frogs all lined up before him to receive their well earned reward for all the help they had provided.

At that, the viper started hissing as loudly as he could.

“Sssssss! As you can see, my dear frogs, I am paying you the exact same way you helped me!”

Era odată un pescar, care, după o zi lungă de muncă, se îndrepta obosit spre casă. Căruță îi era plină ochi cu anghile – una mai frumoasă decât alta – pe care le prinseșe cu multă trudă.

Vulpea îl văzu și începu să se gândească ce ar putea face ca să pună gheara pe cina cea gustoasă din căruță pescarului. În cele din urmă ticiu un plan: să se întindă în mijlocul drumului și să se prefacă moartă.

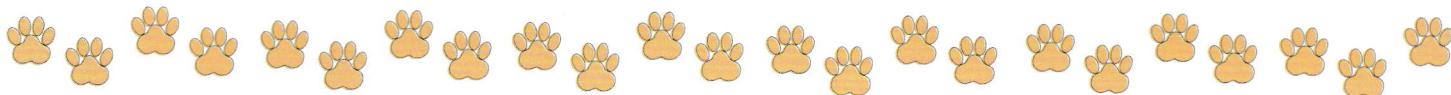
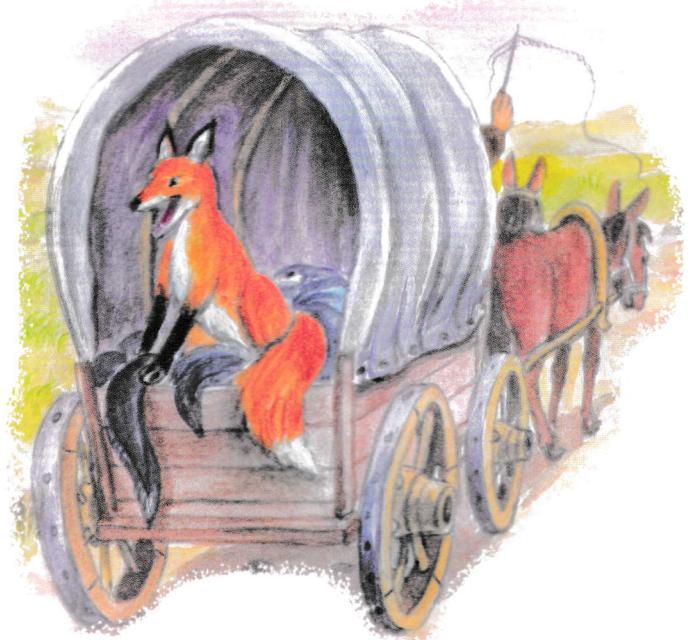
Când o văzu, pescarul, fără să bănuiască nimic, o aruncă în căruță peste pește și porni mai departe, gândindu-se ce blană frumoasă și călduroasă îi va face nevestei din blana vulpii.

Însă vulpea cea şireată, imediat ce se văzu în căruță, începu să arunce anghilele pe jos, în urma lor, cu gândul de a le culege mai târziu.

După ce aruncă toți peștii din căruță, sări și ea jos.

Pescarul nu băgă de seamă nimic din toate acestea. Abia când ajunse acasă observă căruță goală – nici urmă de pește, nici urmă de vulpe.

Așa a rămas pescarul în ziua aceea fără blană, dar și fără cină!

The Fox and the Eels

Once there was a fisherman who, after a long day of hard work, was heading home with a cart full of eels – one more beautiful than the other – he had caught that day.

The fox saw him and started scheming how to get her paws on the delicious dinner in the fisherman's cart. She came up with a plan: she would lie on the ground, in the middle of the road, and pretend to be dead.

When he saw her, the fisherman threw her in the cart, on top of the fish, not suspecting anything. Then he went on his way, thinking of the beautiful, warm fur coat he would make for his wife.

The cunning fox, once in the cart, started throwing the eels down, intent on returning later to pick them up. After throwing all the fish from the cart, the fox also jumped down.

The fisherman didn't realize what had happened until he arrived home and saw the empty cart – no fish, no fox.

And that is how that day the fisherman lost both a fur coat and his dinner!

